

Loppu

Nyt se on loppu.

Jaa että mikäkö? No inflaatio tietysti. Öljyn hinta romahtaa ja huoltoasemilta aletaan jakaa ilmaisia kinkkuja tai seteleitä niille, jotka vielä suostuvat tankkaamaan. Muutkin hinnankorotukset loppuvat siihen paikkaan. Pertti Sorsa sen jo sanoi, joten parasta on uskoa, tai se muuten kertoo isolle veljelleen.

Inflaation loppumisella on suunnattomia seurauksia maassa, jossa hallituksen ainoana tehtävänä on vuosikaudet ollut inflaationvastainen taistelu. Kun ainoatakaan tehtävää ei enää ole, hallitus käy tarpeettomaksi ja se lakkautetaan.

Ensimmäisiä merkkejä jo näkyy. Inflaatiotaistelun varsinainen miinanpolkija, valtiovarainministeri Ahti Pekkala kotiutetaan maaherraksi. Ainakin seitsemän seuraavaa vuotta valtion tulo- ja menoarvio pyörii itsekseen ja budjettikirjasta otetaan vain uusintapainoksia. Kun inflaatio on nollassa, mikään summa ei nouse, eikä siis mitään tarvitse muuttaa.

Kohta on lähtö edessä muillakin. Pääministeri Kalevi Sorsa on jo pitkään kyhännyt oven pielessä, lähteäkö vai ei. Selvästikin hän halusi odottaa juuri pikkuveljensä talousennusteen nähdäkseen, tarvitaanko maassa ylipäänsä pääministeriä enää. Kun nyt ei tarvita, K. Sorsa voi rauhassa häipyä Unescoon tai Finnairiin.

Ulkoministeri Paavo Väyryselä ei ole ollut töitä tähänkään mennessä, koska Paasikivi-Kekkonen hoiti ulkopolitiikan kuntoon jo 1950- ja 60-luvulla. Nyt

inflaation loputtua ei tarvita edes muodollista ulkoministeriä, ainakaan ennen Kekkonen muistelmien ilmestymistä joskus ensi vuosituhanella, joten Väyryselä ei ole mitään tekosyytä pyöriskellä Helsingissä. Hän voi kaikessa rauhassa siirtyä Kemijärven apulaiskaupunginsihteeriksi.

Muille ministereille saattaa olla vaikeata löytää kykyjä ja harrastuksia vastaavaa työtä, koska kaikkia tuskin saadaan sijoitetuksi päätoimisiksi työmarkkinoiden päänavaajiksi.

Yksi pelastus tähän pulmaan kuitenkin on: työttömyyskortisto. Se on ainoa asia, joka ilmeisesti pitää jättää hallituksesta jäljelle, koska työttömyyden poistoon varatuista kuudesta kuukaudesta on vielä parikymmentä vuotta jäljellä. Aikarajaa joudutaan ehkä hieman venyttämäänkin, jos kortistoon tupsahtaa yhtäkkiä toistakymmentä työtöntä ministeriä.

Tämä ratkaisu tulee onneksi halvaksi, koska kaukaa viisaasti hallitus on myynyt työttömyyden yksinoikeudella eniten maksaneelle, ministeri Urpo-Sinikka

Leppäselle kuudella miljoonalla markalla.

Nyt tuo viisaus tuottaa satoa, sillä työttömyyden jälkipäivystykseen tarvitsee jättää vain yksi ministeri, tämä Leppänen.

Samalla ratkeavat pitkälle myös kiistaa herättäneet pääkaupunkiseudun ongelmat. Niistä suurinhan on tunnetusti ollut juuri ministeri Urpo-Sinikan asunto-pula. Kun muu hallitus poistetaan, jää Leppäsen käyttöön suunnaton neliömäärä joutilaita valtioneuvoston tiloja.

Nuori perhe varmaankin mahtuu oivallisesti esimerkiksi Smolnaan, johon pienellä remontilla saa edustavan lastenhuoneenkin.

Muihin pääkaupunkiseudun päivähoito-ongelmiin löytyy apu hallituksen laajemmista kammarista, jotka voidaan koristella pupujussitarroilla ja avata kaikille lapsille puoluekannasta riippumatta. Pienemmät kammarit, joihin sikarinsavu on päässyt pahasti pinttymään, kelvannevat ainakin kokoomuslaisille — varsinkin jos vaatekaappiin on unohtunut muutama pari raitahousuja.